

Del af disse Penge til Administration. Den har 145 Medlemmer, og dens Administration koster 60 000 Kr. aarlig. Formanden har en Løn af 10 000 Kr., og hvert Bestyrelsesmedlem har 2 000 Kr. om Aaret. Se, der kan det ærede Medlem gaa hen og drage Sammenligninger med Arbejdernes Fagforeninger og Arbejdsløshedskasser. — Sygekasserne med for den Sags Skyld — og se den glædelige Forskel paa, hvad der kræves af jævne og forstandige Mennesker som Arbejderne, og hvad der kræves i en Entreprenørforening. Hvis det ærede Medlem ikke har Lyst til at gøre sig den Ulejlighed at foretage Sammenligning, skal jeg blot nævne for ham, at jeg en Gang i mange Aar har været Formand for en Fagforening med ca. 200 Medlemmer, og jeg havde en Aarsløn af 100 Kr. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, der interesserer sig for Administration, fremfor til Arbejdernes Organisationer skulde henvende sig til Partifælle Langkjær og søge hans Forklaring og søge hans Administration bragt ned paa et mindre angribeligt Stade, end denne Retssag har aabenbaret for os, at der forefindes.

Jeg henleder til Overflod det ærede Medlems Interesse og Opmærksomhed paa Venstres og Ministeriets Stilling til Ministerens egne Administrationsudgifter. Jeg formoder, at de maa være høje, eftersom der var saa stærke Bestræbelser for at bevare visse lønnede Hverv i private Virksomheder. Jeg kan om denne Sag ganske slutte mig til det ærede Medlem Hr. Friis-Skottes Bemærkninger. Den Lov, der var gældende fra 1.—16. Juli, er overtraadt af Ministre og den Lov, der blev vedtaget og stadfæstet den 17. Juli, bliver nu, ganske vist med Billigelse af Venstre og det konservative Parti, overtraadt fremdeles. Loven har givet et bestemt Direktiv, som ikke kan være Genstand for Skøn eller Fortolkning. Det konservative Partis ganske ulogiske Behandling af de forskellige Ministre savner fuldkommen Hjemmel i Loven. Jeg forbeholder mig derfor stadig baade at have Opmærksomheden henvendt paa denne Sag og eventuelt at genoptage den, naar det forekommer os rimeligt.

Jeg vil ogsaa gerne gøre en ganske kort Bemærkning om et Spørgsmaal, som af forskellige ærede Medlemmer har været draget ind i Diskussionen, nemlig det saakaldte Radiospørgsmaal. Jeg finder den Ordning, der er tilvejebragt for Radioudsendelserne, højt utilfredsstillende. Man siger, at det er Neutralitet, man praktiserer, men saa vidt jeg kan skønne, er det i alt

Fald paa visse Omraader lige det modsatte. Navnlig hvis jeg tænker paa de kirkelige Omraader, er der ingen Tvivl om, at der er det det modsatte af Neutralitet, der praktiseres fra Radioens Side. Men jeg forstaar overhovedet ikke, hvorfor Radioudsendelserne skal ind under Censur og saakaldt Neutralitetssystem. Post, Telegraf og Telefon anvendes jo frit uden Hensyn til politiske Opfattelser, og vi har jo efter Grundloven Presse- og Forsamlingsfrihed. Vi maatte vel da formentlig ogsaa kunne udstrække denne Presse-, Forsamlings- og Ytringsfrihed til det nye Omraade, som Grundloven ikke kunde tage Hensyn til, da Radioen ikke forefandt ved Grundlovens Givelse. Jeg ser ikke, hvorfor vi skal afskæres fra at høre gode konservative Tanker udtrykt paa Radio, eller Venstrepolitik — den kunde saa vist trænge til at faa Lejlighed til at blive givet Udtryk for saa mange som muligt. Jeg forstaar ikke, hvorfor Lytterne skal sættes under Censur, saa at de ikke maa høre politiske Opfattelser i Radioforedrag, medens de frit kan gaa hen og høre dem i en hvilken som helst Forsamlingsbygning, hvor saadanne Foredrag holdes. Det maa være Lytternes Sag, om de vil skrue op for Lampen eller lukke for den. Det staar dem frit for, om de vil høre mig eller ikke, ligesom jeg kan blive fri for at høre det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, hvis det skulde hænde, at han gav sig til at tale i Radio. Jeg synes, at Ligestilling for alle politiske og aandelige Retninger maatte være det, man maatte foretrække og ønske for Radioudsendelserne; saa først blev der virkelig Tale om Neutralitet og om ligelig ensartet Behandling. Jeg tillader mig altsaa at føje min Henstilling til dem, der i Forvejen er fremkommet, til dem, der har dette Væsen under sig, en Henstilling, som jeg altsaa mener at have Grundlovshjemmel for, og som gaar ud paa, at man lader Ytrings- og Forsamlingsfriheden gælde, ogsaa naar der er Tale om Foredrag pr. Radio.

Den højtærede Finansminister fremsatte i sine Bemærkninger forleden Dag nogle Udtalelser til mig — ikke særlig vægtige, og jeg forstaar derfor ogsaa godt, at den højtærede Minister ikke finder Anledning til at være nærværende. Den højtærede Finansminister sagde, at han ikke forstod, hvad jeg havde sigtet til, naar jeg talte om, at hans første Finanslov gav Udsigt til et daarligt Resultat. Jeg forstaar ikke, den højtærede Minister kan sige dette, for det er dog lige til, hvad jeg har sigtet til. Den højtærede Minister har i